

Nem kell esőerdő a tányérra!

Ma olcsó hús kell – a szupermarketek zöme árcsökkentést kínál. Árháború azonban csak „állatgyarak” révén lehetséges. A marha, sertés, csirke és pulyka rekordidő alatt hízik – dél-amerikai szójatakarománnyal. Az emberek és a természet a vesztes.

Németországban az Edeka húshe-
tekre invitál: 1 kg thüringiai sovány
sertés hús szuper ára 2,99 euró, a
„jó csirkecomb kedvező áron” csak
2,45 euró, de a marhacomb kilója
slágeráron 6,99 euró. Darabról da-
rabra tiszta élvezetet ígér reklámja-
iban a kereskedői hálózat, hangsú-
lyozva, hogy szeretjük az ételmi-
szert.

Az Edeka csak egy a sok német
kereskedő cég közül, amely dömp-
ingáron kínál állati termékeket –
vagyis messze valós értékük alatt.
A hús, a tojás és a tejtermékek ná-
luk olcsó, és sok honfitársunk tá-
nyérján még mindig ezek a legfön-
tosabb élelmiszerek. A statisztika
szerint a németek évente fejenként
70 kg húst, 105 kg tejterméket és
több mint 200 tojást fogyasztanak.
Az árak és az étkezési szokások a
szomszédos országokban is hason-
lók. Az olcsó árjáratot az állatok
tömeges tartása teszi lehetővé.

Ezért a valódi árat az állatok, a
környezet és az emberek fizetik
meg – mindenekelőtt a déli álla-
mok, ahonnan a tömegtakarmány
érkezik. A németek húséhsége
évente 55 millió sertés életébe ke-
rül. Ezek egyharmada végül a szemé-
be jut, mert a gyomrunknak
szánt kínálat nyilvánvalóan túlzott.

Minden kiló sertés hús előállításához 540 gramm szójadarát etetnek meg

Az állatok hizlalása és vágása
gyakran rémes körülmények között
történik. A hizlaldákban egymás
hegyén-hátán tartják a sertéseket,
és sok millió marha, csirke és puly-
ka helyzete sem jobb. Sok állat ürü-
lékkel szennyezett, megsérülnek a
csúszós padlaton vagy sorstársaik
kínózzák őket állandó stresszel.
Megfelelő tartásról szó sem lehet,
inkább a betegségek és járványok
jellemzőek. Az állatokat gyakran
kell antibiotikummal kezelni.

A sertéseket, hogy rekordidő alatt
elérjék a 115 kg-os vágási súlyt,
erőtéljes takarmánykeverékkel ete-
tik, amely átlagosan 15% szójada-

rát tartalmaz. Átszámítva tehát
minden kilogramm sertés húsban
540 gramm szójadara van. A prote-
inben gazdag hüvelyeseket azonban
nem a hazai földeken termesztik.
Elsősorban Dél-Amerikából évente
mintegy 35 millió tonna melegked-
velő babot importálnak az Európai
Közösség országai a marhák, serté-
sek, csirkék és pulykák takarmá-
nyozására.

Így Argentínában, Braziliában és
Paraguayban néhány éve fellendült
a szójaipar. 45 millió hektáron – ez
Németország és Hollandia együttes
területe! – kiterjedt szója-monokul-
túrával találkozhatunk, aminek há-
romnegyede génmódosított szója, a
hírhedt amerikai Monsanto-kon-
szern terméke. Az agrártermelők,
hogy minél nagyobb termőterület-
hez jussanak, felégetik az esőerdő-
ket és a trópusi szavannákat. A
lángos martalékaivá válnak óriás-
papagájok, bögőmájok vagy tapí-
rok is, és ezzel feláldozzuk Dél-
Amerika egyedülálló sokszínű
természeti világát – a rendelkezé-
sünkre álló olcsó takarmány és hús
kedvéért.

„A növekvő szójatermelés egyre
inkább drámai erdőirtást követel. A
múlt évben egyedül Chacóban [az
Andok közelében fekvő lapos terü-
let Argentínában, Paraguayban és
Bolíviában] naponta több mint
1000 hektárt taroltak le”, mondja
Marcos Andrés Glauser, a para-
guayi BASE IS Szociológiai Kuta-
tóintézet munkatársa. A szójaüzlet
kiszorítja az állattenyésztőket, akik
most a chacói száraz trópusi erdők-
ben keresnek helyet nyájainknak.

A szójaüzlet a chacói trópusi erdőbe tereli a marhatenyésztőket

A szójaültetvények árát a lakos-
ság fizeti meg. Mindenekelőtt a
kisparasztokat és a bennszülötteket
szorítják ki vagy üzik el szülőföld-
jükről. Vagy permetezéssel mérge-
zik meg őket. Mérgező vegyianyag
kötélok – többek között a totáli-
san ölü Round-up-ot – vetik be a
szójaültetvényeken, aminek ször-

nyű következményei a fejlődési
rendellenességek, vetélések, vese-
elégtelenség és rákos megbetegedé-
sek.

„Az ipari szójatermelés egyálta-
lán nem teremt munkahelyeket.
Egy-egy ezer hektáros szója földe-
n csak egyetlen munkást foglalkoz-
tatnak”, panasolja Perla Álvarez
Britez, a paraguay-i Kistermelők
Szervezetének tagja.

Innen északabbra, a braziliai
Mato Grosso államban található
Blairo Maggi szójabirodalma.
Andre Maggi nevű szójakonzernje
a világ piacvezetője, az ültetvé-
nyek, a feldolgozás és az export,
valamint az esőerdői fakitermelés
ura is. Magginak mint Mato Grosso
kormányzójának hivatali idejében
történt Braziliában a legnagyobb
őserdőirtás.

Mégis az ő cégcsoportja kapta a
2011-ben újonnan megalapított, „A
felelős szójatermelés kerekasztala”
nevű díjat. Mindkét kitüntetett
óriásfarmot az Amazonas déli szé-
lén, az erdő közepén hozták létre,
ezt úrfelvételek egyértelműen bizo-
nyítják. A géntechnológiával meg-
változtatott szója is használhatja az
említett címkét. Hogy ebben mi
nevezhető „felelősnek”, az a társa-
ság tagjainak titka marad.

Hogy azonban haszonállatot na-
gyon is lehet felelősségteljesen te-
nyésztetni, mutatja a Biobranche.
„Nem teszünk bele szójt, hanem
visszatérünk az olyan hazai hüve-
lyesekhez, mint a csillagfürt, a borsó
és a bab”, mondja a biotermelő
Georg Lutz Gut Wulfsdorfból, a
Hamburghoz közeli Ahrensburg
körzetből. Az üzem, mint a Demeter
Mezőgazdasági Szövetkezet tagja,
lemond minden takarmányimport-
ról. „Szigorúan ökológiai termés-
tést folytatunk, zárt rendszerben,
műtrágya, növényvédő szerek és
más vegyszerek nélkül. Nem terme-
lünk olcsó tömegárukat, és tisztelettel
viszonyulunk az állatokhoz.”

Forrás: www.regenwald.org,
2012/4